

ਐਮ. ਐਮ. ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸਬੀਨਾ ਜੇ. ਜੇ.
ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਸਾਹਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ
2007 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 7438
27 ਮਈ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਧਾਰਾ 226—ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 —
ਐੱਸ. 4, 6 ਅਤੇ 17—ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ S.17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ
ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਧੀਨ 4—ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਲਗਭਗ 2-1/2 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ
ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ — 9 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ (1) ਜਾਂ
ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ 9(2) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕਾਬਜ਼
ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
ਅਸਫਲਤਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ
ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ- ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਐਕਵਾਇਰ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ — ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ—
ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੂੰ 4 ਅਤੇ ਐੱਸ. 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਦੇ ਹੋਏ
ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ
ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ
ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 21/1/
ਦੀ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 2 ਸਾਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ
ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ
ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ
ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਪਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ
ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੇ
ਤਹਿਤ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਬਜ਼
ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 2
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)

(ਪਰਾ ੬)

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ 6 ਦਸੰਬਰ 2004 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (3-ਏ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਤੋਂ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਧਾਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠਾ ਦਾਅਵਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 2.1/2 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਬੁੱਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਛੱਡਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਵਾਇਰ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਦਲਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਤੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਨ ਆਊਟ ਫਾਲ ਸੇਵਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੬)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਨਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ।
ਸੁਦੇਪਤੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਏ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ।
ਏਪੀਐਸ ਮਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

**SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 3
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)**

ਡੀ.ਵੀ.ਸ਼ਰਮਾ, ਹਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 7438 ਆਫ 2007 ਅਤੇ 17333 ਆਫ 2005 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਤੱਥ 2007 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 7438 ਤੋਂ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਅੰਕੜਾ ਪੀ-1) ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮਿਤੀ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ (ਸੰਖੇਪ 'ਐਕਟ' ਲਈ), 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ (ਅਨੇਕਚਰ) ਪੀ-3) ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਨੂੰ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 17333 ਆਫ 2005 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਵ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 743 8 ਆਫ 2007 ਨੂੰ 17 ਮਈ, 2007 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਹੈ।

(2) ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (2007 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 743 8) ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 99 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 28//3 ਮਿੰਟ (ਪੂਰਬ) 5k-8m.9/1 ਮਿੰਟ (ਪੂਰਬ) 1k-1m, 18//23 ਮਿੰਟ (ਪੂਰਬ) 5k-8m, ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ 'ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ' ਹਨ, 24//8- 0, ਕੁੱਲ 19 ਕੇ-17 ਮੀ: ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੀਜ਼ ਮਿਤੀ 11 ਮਈ, 1978 ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਖਸਰਾ ਨੰ: 28//8/1/0-6 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। , 3/0-13 ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 28//3/0-10 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਤਿਰਲੋਕ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੋਲ 7 ਫਰਵਰੀ, 1984 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ। 2005 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17333 ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 17//22/2(4-12), 23(8-0), 24(8-0), 28//2/2(4) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। -7), 3/1 (0-4), 3/2 (0-10), 3/3 (0-6), 1/4 (6- 10), 4 ਮਿੰਟ (4-0), 8/ 1/1 (0-3) 8/1/2 (1-3) ਕੁੱਲ 38 ਕੇ 05 ਐਮ. ਉਹਨਾਂ ਨੇ 26 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ 11 ਫਰਵਰੀ, 2003। ਮਾਲਬਾ ਵਿਕਾਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਫੀਸ ਆਦਿ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਰਸੀਦ ਵੀ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੂੰ 20 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ

**SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 4
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)**

ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 28//2/2 ਅਤੇ 3/1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਲੋਲਿਆ ਪਤਨੀ ਅੰਬਿਕਾ ਦੱਤ ਨੇ 99 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਾਲ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 26 ਦਸੰਬਰ, 1991, 15 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਅਤੇ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1994 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੋਲੋਲਿਆ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ 25 ਮਈ, 1995 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਠਾਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਤੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੂੰ ਮੇਨ ਆਊਟ ਫਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 (ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਣਪਛਾਤੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਦਾ ਸੀਵਰੇਜ਼. 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ-2)। ਇਸ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

(3) ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ; ਬਿਆਨ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਤੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਪੂਰਥਲਾ ਅਤੇ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਮੇਨ ਆਊਟ ਫਾਲ ਸੀਵਰੇਜ਼ ਵਿਛਾਉਣ ਲਈ। ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 4 ਏਕੜ 3 ਕਨਾਲ 15 ਮਰਲੇ ਅਤੇ 4 ਏਕੜ 7 ਕਨਾਲ 10 ਮਰਲੇ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪਿੰਡ ਮਨਸੂਰਵਾਲ ਦੋਨਾ ਅਤੇ ਧਾਲੀਵਾਂ ਦੋਨਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਢੰਗਾਂ ਵਜੋਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹਨ; (a) ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ; (ਬੀ) ਦੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ

**SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 5
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)**

ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ; ਅਤੇ (c) ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜੋ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ 18 ਮਾਰਚ, 2005 ਨੂੰ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਪਟ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਵਕਤੀ ਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 589 ਮਿਤੀ 18 ਮਾਰਚ, 2005 ਵੀ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਭਾਵ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵਰੇਜ ਪਾ ਕੇ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕੰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਸ੍ਰੀ ਨਾਈ ਸ੍ਰੀ. ਨਰਸ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਕਰ, 1theapet ਦੇ 1 ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਵੈ-ਸੇਵੀ ਟੁਕੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (3-ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (3) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਵੀ.ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਪੀ.ਐਸ. ਮਾਨ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਮੁਸਤਰੀ ਮੁਨਿਆਦੀ ਦੀ ਮਿਤੀ

SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 6
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)

ਤੋਂ ਸਾਲ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(f) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-1) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅਨੁਸੂਚੀ P-2)। 2Vz ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਪਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"9. ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ

- (1) ਕੁਲੈਕਟਰ ਫਿਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਵੇਗਾ, ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ

SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 7
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)

ਸਾਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ।

(2) ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ (ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ), ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵੇਰਵੇ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਪਾਂ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ (ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਨ) ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(3) ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਰਤਾ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ) ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮਨੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮਾਲ-ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ।

(7) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਖਰੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ, ਪਤੇ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ 1 [ਧਾਰਾ 28 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ] ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਡੀਅਨ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਐਕਟ, 1898 (1898 ਦਾ 6)।

(8) ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 (3-ਏ) ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

(9) 17. ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ (1) ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ,

SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 8
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)

ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ 9, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ।

XXX

XXX

XXX

(3) (ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, -

(a) ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ %% ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਭੁਗਤਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ

(b) ਧਾਰਾ (2), (ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 31, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ (ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ), ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(8) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਤਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 17 (3-ਏ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ।

SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 9
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਤੋਂ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਧਾਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠਾ ਦਾਅਵਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 2/4 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਵਾਇਰ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਦਲਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਤੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਨ ਆਊਟ ਫਾਲ ਸੇਵਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੁਕੇਸ਼ ਹੰਸ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7,8,9(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ

ਪੜ੍ਹਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 32 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ:

"32. ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਆਮ ਢੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 17(4) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5A ਪੁੱਛਗਿੱਛ. ਇਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 5 ਏ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ 5 ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। . ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17(1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੀ 5A ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17(1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਹੋਂਦ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 5A ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵੰਡਣ ਵੇਲੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਇਹ ਸਮਝ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। . ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਡਿਗਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਪਰ ਫਿਰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ

ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1791) ਅਤੇ (2) ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। "

(10) ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਹੈ ਜੋ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1984 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਕਰ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਤਤਕਾਲਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਵੇਗ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਦਾਰਾ ਸ਼ਾਹਪੁਰ ਚੇਨਈ (3) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 300 ਏ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਮੁਸਤਰੀ ਮੁਨਾਦੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 23 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਰੈਪਟ) ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਿਕਾਰਡ (ਰੋਜ਼ਨਮਚਾ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਬੰਧਤ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਮੁਸਤਰੀ ਮੁਨਾਦੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਟਵਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 18 ਮਾਰਚ, 2005 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਵੈ-ਸੇਵੀ ਟੁਕੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ

SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 12
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)

ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟਵਾਇਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਛਾ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਐਕਟਵਾਇਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“6. ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ।— (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ VII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਦੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। 2), ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਹੇਠ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 4, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਚਾਹੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਧਾਰਾ 5 ਦੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ (ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ) ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।”

(12) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਵਿਠਲ ਰਾਓ (4) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਣ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ

**SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 13
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)**

ਐਕਵਾਇਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਮਿਤੀ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮਿਤੀ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਵਾਰਡ ਮਿਤੀ 16 ਮਾਰਚ, 2007 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੋ। ਉਪਰੋਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਾਜ਼ਾ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਜੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 20,000.

(14) ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

**SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 14
AND OTHERS (M.M. Kumar, J.)**

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ